

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 56 Nr 09 2003

Bågskytteveteran blev årets ledarstipendiat

Hässleholmare i VM-laget?

På lördag och söndag avgjordes världsmästerskapet i bågskytte i Helsingfors den 17-21 juli i år. Med i kvartfinalerna var två hässleholmare, Ingvar Andersson och Uno Persson, och speciellt de goda föreställningarna att placera sig bland de bästa i världens elit. Det tydligen att vår stad har en bågskytteklubb som är värd att notera.

Ingvar Andersson 1955 års bragdmedaljör
VM-guld och fina SM-placeringar avgjorde

Motocross bäste bågskytt i Hässleholm

Serieledande Hässleholms Bågskytteklubb förlorade som bekant i söndags något överraskande mot Lunds BK och man skulle därför tro att laget inom bågskytteklubben är oroväckande. Så är det inte. Det är snarare en fantastisk bågskytteklubb som får vi också reda på att klubben fått en oroväckande seger.

För omkring två månader sedan startade Hässleholms Bågskytteklubb träningsövningar för även de medlemmar och det är en av dessa ryttare som nu tillhör toppen inom föreningen och som också vann söndagens match mot Lund. Det är den kände motocross-föraren Ingemar Andersson som på denna korta tid lyckats sig så mycket. I förhoppningen på att kunna starta i SM på lördag och söndag kan man också förutspå att det kan komma att bli en stor seger för klubben och Uno Persson där Knut Eliasson och Uno Persson också står på 12. respektive 13. plats.

FOTO: STEFAN SANDSTRÖM

officiellt organ för

BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

SVENSKA

Ingvar Anderson

Text: Mikael Svahn

Berätta om din karriär som Motocross-förare

- Jag började när jag var 17 år och tog värvning vid T4 i Hässleholm 1944. Men då var det inte motorcyklar utan det var med hästar. Sedan ingick det lite motortjänst också och jag tyckte det var intressant. - Jag tränade lite och det visade sig att det gick jättebra. - Var med i den lokala motorklubben och i regementets motorklubb där vi tävlade med andra regementen. Har haft åtta egna cyklar. tex. Ariel, Matchless, AIS, Triumf, Jap (Japansk) som jag körde speedway med. Slutade 1954 efter ca 7 år och började då jag skjuta båge istället.

Hur blev det Bågskytte?

- Det var en konstig historia det. - Det var så att på vägen till vår "krossbana" körde vi förbi bågskyttefältet där man höll på att skjuta. - Vi tyckte att det var underligt att vuxna människor kunde leka med pil och båge. - Veckan efter var det en notis i ortspressen. Det anordnades uppvisning och intresserade fick prova på. - Jag och en kompis åkte ner en kväll och provade och så blev det. - Minns att jag fick en låna en gammal G-båge med stålsträng på 54#.

Först urklippat från 1954.

Namn: Ander Erik Ingvar Anderson
Ålder: 76 år
Födelseort: Sörby, 1m5 mi lutanför Hässleholm.
 Ett syskon.
Yrke: Kamrer på bilformor.
Senaste bågskytteutrustning:
 1990, Klassisk båge av märket Staghorn, fin engelsk båge på 38#.

Egentligen inget för en nybörjare men på den tiden var man stark som en häst så det var inget problem att dra den. - Vi fick lite instruktion och så var det dag för första pilen. - Jag kan känna smärtan en idag när strängen skalade av en rejäl bit av underarmen, det blödde ordentligt men jag lindade om en trasa och så fortsatte vi. - Det gick riktigt bra. - Nästa kväll åkte vi ner igen, det här var någonstans mitt i sommaren. - Vi höll på någon månad och så en kväll kom ordföranden och berättade att vi hade seriematch mot Lund i Skåneseren, "vi är en man kort kan du följa med?", sa han till mig men jag var lite tveksam hade ju inte hållit på så länge. "Det blir alltid något!" sa han. - Jag följde med och vann individuellt, sedan var jag helt fast!

Det skrevs i tidningarna om "Kometen från Hässleholm".

forts. på nästa sida...

Robert Rhode och Layrette Young

- På hösten blev det så Tavel-SM i Malmö, jag blev bästa Hässleholmare med, jag tror det blev en 26 plats eller något sådant. - Jag körde hårt och tränade på korthåll inomhus hela vintern på en liten luftgevärstavla. - Jag stod hemma i källaren och det var precis att bågen fick plats under taket. Hässleholmsklubben startade 1951 men det tog inte fart förrän 1957. - Vi höll till på en bilverkstad där jag jobbade, fast bara på söndagarna.

VM i Helsingfors

1955 vann jag DM. - Det gick jättebra och jag vann många andra tävlingar också. - Nu blev jag kallad till VM-uttagningar där jag placerade mig som 4:a och kom med som sista man i laget till Helsingfors. - Bertil "Hissen" Olsson och jag bestämde oss för att resa tillsammans.

I morgon förmiddag börjar VM-tävlingarna i bågskytte i Borås. Det svenska laget vid VM i Helsingfors är med bland de 323 deltagarna. Här ses VM-truppen. Det manliga laget, från vänster 1953 års världsmästare Boer Lundgren, Helsingborg, drets världsmästare Nils Andersson, Mjölby, nordiska mästaren 1954 Bertil Olsson, Skövdeborg, Hjalmar Johansson, Uddevalla, O. Tengroth, Grästorp, Alf Holmström, Norrköping, och Ingvar Andersson, Helsingborg. Damlaget från vänster Ellen Johansson, Uddevalla, Barbro Johansson, Falun, Barbro Eriksson, Skövde, nordiska mästarna 1954 och Sigrid Johansson, Skövde, femma i drets VM. — Se även artikel på sporten.

- Han kom åkande till mig på sin vespa och sedan tog vi bilen till Stockholm.

- Hur kändes det att vara med på ett så stort mästerskap?

- Det var trevligt och framför allt spännande.

- Det var inte så många deltagande nationer men det var Pampigt och fint upplagt. - Det började med mottagning i riksadagshuset och ordföranden Koivisto tog emot. Efter själva tävlingen var det en bankett ute i havsbandet.

- Vilka förväntningar hade ni i laget när ni kom till VM.

- Inga större förväntningar egentligen, det var rena överraskningen att "Månen" vann. - Det var också här som vi såg den första hela träbågen hos det amerikanska laget med Bob Rhode i spetsen.

- Amerikanerna hängde fint med, Bob var länge i toppen men klarade inte av att hänga med Månen ända fram.

Hissen blev trea, Sverige vann även laget och USA blev tvåa. - Hissen kom inte med individuellt utan han anhöll om att få vara med på egen bekostnad och eftersom han hade lovat att slå världsrekord på 35 meter så var han ju tvungen att bevisa det. - Det gjorde han också!

forts. på nästa sida...

Ingvar Andersson 1955 års bragdmedaljör

VM-guld och fina SM-placeringar avgjorde

- *Hur resonerade ni mellan tävlingsdagarna om lagets framgångar.*

- Inget större utan försöka göra det bästa av det hela.

- *Vad gjorde ni på kvällarna?*

- Det blev ju lite gemytliga samlingar förstås, en hel del av de utländska skyttarna kunde spela lite och hade instrument med sig.

Bragdmedalj

- *Du fick bragdmedaljen för bästa nord-ost-skånska idrottsprestationen 1955, hur var det att få det?*

- Det var Kristianstad länsdemokrat som delade ut medaljen varje år med en omröstning bland olika sportjournalister. - Jag hade ingen aning om att man kunde få något sådant och blev förstås överraskad, trodde inte jag hade någon chans på sådant.

Berätta om VM i Prag 1957

- *Hur var det att skjuta där jämfört med Helingfors?*

- Det var mera nervpirrande och det var väldigt svårt att ta sig dit rent transportmässigt. - Vi åkte tåg över Trelleborg, Sassnitz och Berlin, visum fick vi inget det skulle finnas när vi kom till Sassnitz men det gjorde det inte, vi fick åka vidare mot Berlin. - Det var ju öststyrkt på den tiden och så fort tåget startade kom tre soldater in och vi fick tömma alla väskor sedan blev det till att fylla

i ett formulär med alla personuppgifter och visa alla pengar vi hade med oss, mycket olustigt.

- Vi övernattdde i Väst- Berlin.

- För att få tag i våra visum sökte vi upp konsulatet i Berlin, men dom hade inget att göra med det. Väl inne på den Östberlinska sidan fick vi åka runt för att leta efter konsulatet i där, men dom visste inget heller. - Vår guide fick inte heller ringa till Malmö för att på det sättet försöka klura ut vart våra visum tagit vägen.

- Vi hoppade på tåget och åkte till Prag där en bågskyttelegation mötte oss på perrongen. - Vi var på konsulatet varje dag men det hände inget förrän sista dagen då kom våra visum fram.

- *Kände du dig påverkad av allt detta?* - Ja, jag tyckte nog det, säger Ingvar. - Man tänkte ju det att man kanske inte kom därifrån, det var i alla fall inget trevligt.

- Däremot var dom utländska skyttarna bra. - Jag sköt ihop med en väldigt trevlig kille där som hette Hadaz. - Han hade en skofabrik innan den blev konfiskerad men fick "förmånen" att bli verkmästare i sin egen fabrik.

- De var så indoktrinerade så de tyckte väldigt synd om oss svenskar, de visste hur fattigt vi hade det här. - Bara en sådan sak att vi fick betala för våra landslagskläder själva, när dom var ute fick dom sina kläder av staten.

- Jag tyckte nog att det var svårare den här gången och Amerikanarna var riktigt på hugget, sköt både bättre och hade bättre utrustning. - De hela träbågarna hade slagit igenom och konkurrerat ut stålbågen. - Här i Sverige hade Rydbågen kommit och jag sköt med en sådan men dom hade problem med hållfastheten i början. - På uttagningarna 1956 klarade jag inte av att kvalificera mig eftersom tre bågar gick av, om dom låg ute i solen blev dom vinda. - Jag hade bara 5-6 mil upp till Ryd så när dom gick av åkte jag dit och fick en ny. - Vid uttagningarna i Eskilstuna 1956 gick bågen av för tredje gången den veckan. - Jag hade inga reserver utom stålbågen. - 1957 var problemet löst och jag kunde kvalificera mig.

Ny VM-rond!

Nu hade man ändrat ronden, två dagar med avstånden 90,70,50,30 meter var vad som gällde.

- *Sålde ni era bågar till Tjeckerna? Hur gick det till?*

- Killen jag sköt ihop med, Hadaz, kom fram och frågade. - Han hade ett uruselt material, deras bågar var gjorda av Aluminium, han undrade om han kunde få komma över en av våra bågar, - Du kan för köpa min, sa jag.

- Flera av dom andra gjorde likadant.

forts. på nästa sida...

Avhopp

- Med mig hem hade jag en av dessa aluminiumbågar. - Det var ett underligt sammanträffande, två ungdomar som följde oss hela tiden, ett ungt par. - De tordes inte kontakta oss för det fick dom inte men en kväll hade dom kommit in på hotellet och frågade om det fanns någon som kände en person som tidigare flytt till Sverige. - Det visade sig att och det var en person som var medlem i Helsingborgs BSK och som jag kände väl. - De undrade om jag skulle kunna ta med mig hans bågskytteutrustning, det enda han hade fått med sig när han flydde var sin kamera. - När jag sedan hoppar av tåget i Hässleholm, stod han och väntade på mig. - Han fick sin Ungerska aluminiumbåge och jag fick en stor cigarr låda som tack. Den här killen hade en bror i Prag som hade börjat skjuta båge. - Han hade planeringen klar. - Tanken var att bli uttagen i det Tjeckiska landslaget till VM i

Stockholm 1959 för att väl där hoppa av och begära asyl i Sverige. - Och mycket riktigt var han med och hoppade av där.

- Jag var med och jag minns att vi rekognosera alla utgångar på hotellet. - Det var många "ledare" där som kontrollerade allt som hände. - En natt när alla lagt sig kom han utrusande till vår väntande bil och så åkte vi till polistationen, där sökte han asyl.

"Cevil karriär"

Ingvar började sin "civila" karriär med att bli invald i klubbstyrelsen redan 1954. Han blev sedermera rikskonsulent efter Gösta Smedel och satt i förbundsstyrelsen mellan åren 1958 - 1964.

Konsultverksamheten handlade om att skapa intresse för bågskytten. Många nya klubbar såg dagens ljus den första tiden. Älmhult, Markaryd och Älgshult är några exempel. Han jobbade en hel sommar med att rekrytera konsulter i de norrländska distrikten. - Det jobbet känner jag

mig mest nöjd med, säger Ingvar. 1962 fick han mottaga RF's diplom, undertecknat av prins Bertil, som tack för arbetet inom svensk idrott. Han mottog även ett ledarstipendium 2001 från Hässleholms kommun.

- Ditt bästa bågskytteminne?

- Det var tavel-SM i Borås 1955.

- På vägen hem från VM i Helsingfors satt Hissen och jag i bilen och pratade och då sa jag att det är snart SM. - Men han skulle inte vara med, han hade inte råd.

- Men jag sa, det behöver inte kosta något alls, ta vespan och så åker du med mig, väl där kan vi tälta. - Till slut kom han med och han vann medan jag kom tvåa.

- Ditt värsta bågskytteminne?

- Jakt-SM i Sandviken. - Jag kommer inte ihåg året men detregnade som om himmelen varit öppen. - På den tiden hade man jakt ena dagen och fält den andra. - Men på morgonen andra dagen hade banan flutit bort, gissa om dom fick jobba.

- Är det något i din bågskyttekarriär som du ångrar?

- Nej det är det inte, jag har haft kollosalt mycket trevligt. - Jag har fått ett ledarstipendium 2001 och samma år blev jag årets ledare i Skåne. - Nu håller jag på med ungdomsverksamheten två kvällar i veckan.

**PRENUMERERA
PÅ
BÅGSKYTTHEN!**

bagskytten@vadstena.nu
0143 - 12505
PG: 37 90 05 - 2